

Dosarul nr. 2ra-508/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Buiucani (jud. O. Cojocaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Miciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oleg Coroma

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valentin Friptu împotriva lui Oleg Coroma cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Oleg Coroma și menținută hotărârea din 23 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 16 septembrie 2016, Valentin Friptu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Coroma cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordonanța procurorului în Procuratura sect. Buiucani mun. Chișinău din 22 iulie 2016, Oleg Coroma a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 335 Cod contravențional, fiindu-i stabilită sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 30 de unități convenționale, ce constituie 600 de lei.

A precizat că în motivarea ordonanței, procurorul a invocat că în rezultatul controlului s-a stabilit că la 6 mai 2016, aproximativ la orele 22.00, Oleg Coroma a tăiat o bucată de țeava de la canalizare care vine de la domiciliul vecinului și a betonat țeava de finalizare, după care a astupat țeava cu pământ.

Totodată, în ordonanța procurorului s-a mai invocat că vinovăția lui Oleg Coroma în comiterea contravenției imputate se confirmă prin procesul-verbal de

audiere a victimei din 7 mai 2016, procesul-verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor.

Având în vedere prevederile art. 1398 alin. (1) Cod civil, a remarcat că Oleg Coroma, prin faptul că a tăiat o bucată din țeava de canalizare, acțiune pe care nu avea dreptul să o facă, a acționat ilicit și cu vinovăție, prin urmare, este obligat de a-i compensa integral prejudiciul cauzat.

Cu referire la prevederile art. 1416 alin. (2) Cod civil, a precizat că a suferit prejudicii materiale pentru repararea țevii tăiate de pârât.

Așadar, a procurat mai multe materiale și anume, tub PP HTEM D110 L250 în sumă de 35,98 de lei, trecere cauciuc fonta d110 în sumă de 24 de lei, manson PP d110 în sumă de 37,30 de lei, conector d110 inel/garn.d în sumă de 207,92 de lei, cot PP D110 15GRD în sumă de 40,92 de lei, mănuși E33020 în sumă de 15 lei, mănuși cu 5 degete în sumă de 14,85 lei, în total, 375,97 de lei, ceea ce se confirmă prin bonurile fiscale nr. 0039, nr. 0060 și nr. 0062 din 7 mai 2016.

Reieșind din prevederile art. 1422 alin. (1) Cod civil, a obiectat că prin acțiunile ilicite ale pârâtului, i-a fost cauzat și prejudiciu moral, manifestat prin frustrare, disconfort, incomoditate pentru că exact în ajunul sărbătorii de Paști și înainte de Paștele Blajinilor nu a putut avea acces la canalizare, ceea ce l-a pus în situația de a căuta metode alternative de a se putea descurca fără funcționarea canalizării, fapt ce i-a creat o incomoditate majoră, inclusiv și familiei sale.

Prejudiciul moral cauzat îl estimează la suma de 10000 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 33¹, 38 alin. (1), 85, 166, art. 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Oleg Coroma în beneficiul său a sumei de 375,97 de lei cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 10000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3000 de lei.

Prin hotărârea din 23 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasat de la Oleg Coroma în beneficiul lui Valentin Friptu prejudiciul material în sumă de 375,97 de lei, prejudiciul moral în mărime de 2000 de lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2000 de lei, în total 4375,97 de lei.

A fost încasată din contul lui Oleg Coroma în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 250 de lei.

În rest, pretențiile au fost respinse.

Prin decizia din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Oleg Coroma și menținută hotărârea primei instanțe.

La 4 ianuarie 2019, Oleg Coroma a declarat recurs împotriva deciziei din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, considerându-le ilegale și neîntemeiate.

La adoptarea hotărârilor contestate instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au bazat pe înscrisurile prezentate de reprezentantul intimatului. Înscrisurile prezentate și anume, bonurile de plată pentru anumite mărfuri nu confirmă legătura cu remedierea situației care se prezumă că a fost de el cauzată.

Având în vedere prevederile art. 118 CPC, a precizat că Valentin Friptu, solicitând încasarea sumei de bază în mărime de 375,97 de lei, urma să dovedească reieșind din obiectul probațiunii pentru pricina în cauză ce lucrări de remediere necesită a fi efectuate, care sunt acestea, de cine a fost constatat acest lucru, ce cheltuieli necesită o astfel de lucrare și ce cheltuieli au fost suportate (costul manoperei, costul materialelor), precum și dacă a fost executată într-adevăr o astfel de lucrare.

Intimatul s-a limitat în a prezenta instanței câteva bonuri de plată în valoare de 375,97 de lei, nefiind clar unde au fost folosite aceste materiale procurate și de cine au fost procurate și dacă au fost undeva montate.

La fel, nu este clar dacă aceste cumpărături au fost făcute de una și aceeași persoană, deoarece sunt trei bonuri diferite cu ora vânzării apropiată una de alta și la case diferite.

A obiectat că intimatul nu a realizat această sarcină a probațiunii pusă pe seama lui, iar instanțele au oferit o apreciere arbitrară acestor probe.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au încasat și suma de 2000 de lei pentru compensarea prejudiciului moral, fără a argumenta însă în ce constau prejudiciile suferite de intimat, ceea ce denotă că hotărârea instanței este ilegală și în această parte.

Referitor la suma de 2000 de lei, încasată cu titlu de cheltuieli de judecată, prima instanță a admis-o contrar legii, iar instanța de apel a menținut această poziție.

Astfel, valoarea acțiunii a fost de 10375,97 de lei (10000 de lei pentru repararea prejudiciului moral și 375,97 de lei pentru repararea prejudiciului material), iar instanța a admis doar suma de 2375,97 de lei ceea ce constituie doar 23 % din suma pretinsă.

Prin urmare, din suma de 3000 de lei în cazul în care hotărârea pe celelalte capete ar fi legală instanța ar urma să admită cu titlu de cheltuieli doar suma de 690 de lei.

Contrar prevederilor art. 94 CPC, instanța a admis cheltuielile de judecată în volum deplin, deși această pretenție urma a fi respinsă.

O încălcare de natură procesuală constă în faptul că Valentin Friptu nu a achitat taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată și nu a solicitat scutirea plății taxei de stat, însă instanța a pus pe rol cererea neobligându-l să achită taxa de stat.

Argumentul instanței de apel precum că Valentin Friptu este scutit de la taxa de stat prin prisma prevederilor art. 85 alin. (1) lit. a) CPC, nu este unul plauzibil, deoarece în această normă este expres indicat că sunt scutiți reclamantii în acțiunile de reparare a daunei cauzate prin infracțiune și nu contravenție.

Prin urmare, instanța a interpretat eronat legea considerând că această prevedere se aplică și pentru reclamanții în acțiunile de reparare a daunei cauzate prin contravenție.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 4 ianuarie 2019 împotriva deciziei din 21 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oleg Coroma nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Oleg Coroma, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Oleg Coroma ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Oleg Coroma se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu